

Träskofala.

Historia från Gunnarskog, upp-
tecknad efter Magnus på Tomta.

— För Arvika Nyheter. —

För många år sänna hade di en
dräng på Gahlseskogen som va
känd för si umänsklie stärke. Han
hette Gusten. Han hade kasta
bort en frissdaling ve en auktion
på Ombergshea s'at han vart inte
sedd varken för änne sänna. Så en
gång i julsöckna skecke di'n te Re-
xekvarna mä råg te å mala. Å när
han kom dit va dä anre före, så
han lute vänte te han kom i tur.
Å där satt en hel hoper stangjarns-
smeer i kvarnkammern, för varke
stog männa hälja. Nogle bönnen
nolifrå Treske va åg där. Nu satt
gobbane å prate å skrodere, å
smeane bö på brännvin, å så kom
tale på starke kärer.

— Ja, Gusten här orker allt e
mark, sa en tå bönnerna.

— Ja, Brasken vänn ä inte vesen
häller, sa smeane, som hade en
sme som hette Brask, som va tjock
som e tönne å vog attan punn.

— Ja, nääum han står röcken
för Gusten lell, sa bönnerna som
velle ha ihop dom.

— Låt oss freste da, sa Brask.

— Ja, kör te, töckte Gusten.

Å så geck di ner på Rexebroa å
freste. Först tog di fangkast, men
da va di jämngo, för Gusten va in-
te kar te få nå rektit tag på Bras-
ken, för han hade förskinne på
seg å slep å ta i.

— Låt oss ta ett ärlitt kravetag,
sa Gusten, å så tok di kravetag. Å
Gusten tok Brasken så träskonna
flög av'en. Å mä dom bar dä iväg
opp över Bärgsjön.

I Grötvål va di ute å såg dom,
men di trudde dä va grågäss som
kom flygnass. Å Manuel på Torpe
i Tvare va ute å sköt på dom han,
men dä va för langt holl, fast han
töckte allt att di sänkte seg noge,
så han trudde allt att hagla hade
sökt dom.

Men när di kom över Bortan,
sköt Nisch på Hälsere ner dom mä
dobbelbössa. Å di slog ner väst på
Hälserejala, å när Nisch sprang
dit å tok opp dom så va dä ett par
träskor. Å på den ene stod dä W å
på den annre stog dä H.

— W. H., sa Nisch, hocken kan
dä være? Dä kan inte vort nån a'en
än Vecktor Hinreksson på Char-
lottenberg dä, för dä fenns ingen
a'en som hetter så här på trakta.

Å så slog han in dom i "Fäder-
neslande" å skecka dom mä kol-
körane te Charlottenberg.

Å när kolkörarne kom fram te
Bruke, så geck di in på kantore,
Vecktor Hinreksson va spektor på
den tia, å läm'nen pakete å sa att
dä va ifrån Nisch på Hälsere.

— Ho kan dä være, sa'n å vek
opp "Fäderneslande" å feck fram
di sotige träskonna. Dä va inte he-
le överlär på dom en gang.

— Men va i Herrans namn me-
ner kärn må dätte? sa spektorn.

— Jo, dä stog W. H. på dom, sa
kolkörane, å han vesste ingen a'en
som hette Vecktor Hinreksson här
på trakta än spektorn.

— Ja, dessa domme bönnrane i
Bortan, sa spektorn, konne han in-
te begripa att dä ska være vänster
å höger!

Carl Erco.